

Opinia nie jest bez wpływu na plan miejscowy

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 20, wrzesień 2019 14:25

Bartłomiej Zydel

Odśloni: 2861

Wojewoda wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na uchwałę Rady Miejskiej w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wnosząc o stwierdzenie jej nieważności w całości ze względu na istotne naruszenie prawa, polegające na braku pozyskania jednej z opinii, o których mówi ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. WSA przychylił się do skargi Wojewody.

Zaskarżonej uchwale Wojewoda zarzucił istotne naruszenie art. 17 pkt 6 lit. a tiret szósty ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez brak pozyskania opinii o projekcie planu od właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. W ocenie Wojewody doszło do istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego. Wojewoda wskazał, iż w sytuacji poddania zaopiniowaniu przez wskazany organ treści projektu planu, w sytuacji wyrażenia przez wymieniony organ zastrzeżeń, treść projektu planu mogłaby doznać częściowej, znaczącej lub całkowitej zmiany. A zatem przyjęte przez organ planistyczny ustalenia mogłyby zapaść zupełnie odmiennie od tych, które zostały podjęte przez Radę Miejską. Wojewoda podniósł także brak uzasadnienia odstąpienia od przewidzianego prawem wymogu wystąpienia o opinię o projekcie uchwały w sprawie planu w dokumentacji planistycznej przedmiotowej uchwały.

Sąd w pierwszej kolejności przypomniał, że nie każde uchybienie przy uchwalaniu planu miejscowego musi skutkować jego unieważnieniem. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy planistycznej tylko istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W orzecznictwie wskazuje się, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, nie dotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieściśłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu. Sąd podkreślił ponadto, że stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić tylko wtedy, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, co jest oczywiste i bezpośrednie oraz wynika to wprost z treści tego przepisu.

Przepis art. 17 pkt 1 lit. a tiret szóste u.p.z.p. nakazuje, aby wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego wystąpił o opinie o projekcie planu do właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w zakresie lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, zmian, o których mowa w art. 250 ust. 5 i 7 ustawy – Prawo ochrony środowiska, w istniejących zakładach o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii i nowych inwestycji oraz rozmieszczenia obszarów przestrzeni publicznej i terenów zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w przypadku gdy te inwestycje, obszary lub tereny zwiększają ryzyko lub skutki poważnych awarii.

W ocenie Sądu obowiązek uzyskania opinii właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska aktualizuje się wyłącznie w sytuacji, gdy na terenie objętym projektem istnieją lub mają powstać zakłady o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii. W omawianej sprawie Wojewoda według Sądu słusznie wskazał, że w przedmiotowym planie nie zakazano lokalizacji zakładów niebezpiecznych i brak jest uzasadnienia odstąpienia od zasięgnięcia opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Wobec powyższego WSA stwierdził, że projekt planu powinien zostać zaopiniowany również przez

Opinia nie jest bez wpływu na plan miejscowy

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 20, wrzesień 2019 14:25

Bartłomiej Zydel

Odśloni: 2861

---

wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Jest to zasadne tym bardziej, że projekt planu konsultowano z Komendą Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej, czyli gmina zdecydowała wystąpić o opinię jednego z organów określonych w art. 17 pkt 6 lit. a tir. 6, jednocześnie bezzasadnie odstępując od wystąpienia o opinię drugiego z tych organów.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie wskazał również na to, że organ nie zauważył różnicy pomiędzy mocą uzgodnienia i opinii, a zupełnym brakiem wystąpienia o opinię i brakiem uzasadnienia takiego działania. Organ niejako *a priori* założył, że opinia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w zakresie lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii jakakolwiek by nie była, to nie ma znaczenia dla kształtu planu. Takie wnioskowanie jest błędne i niedopuszczalne, a wskazana wyżej wykładnia mocy wiążącej uzgodnień i opinii jest przez organ stosowana nieprawidłowo. Gdyby opinia nie miała znaczenia dla kształtu projektowanych planów miejscowych, to ustawodawca nie kreowałby obowiązku jej pozyskania. W sytuacji, gdy opinia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska byłaby negatywna w przedmiotowym zakresie, to organ mimo braku bezwzględного związania tą opinią, chcąc zaprojektować plan sprzeczny z tą opinią, jest zobowiązany takie działanie szczegółowo uzasadnić i wyjaśnić, dlaczego się z opinią nie zgadza. Brak mocy wiążącej opinii w żaden sposób nie sanuje braku wystąpienia i ustosunkowania się do takiej opinii.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 28 sierpnia 2019 r., IV SA/Po 183/19

Źródło: [CBOSA](#)